

Publicerad 2011-07-11 00:39 av sangel

Cirkuspinsessan Elvira Madigans och löjtnant Sparres omöjliga kärlek slutar med att han först skjuter henne sen sig själv. Hon blev 21 och han 35

Elvira Madigan

Får jag be om största möjliga tyyysstnnnaaad
sorlet sjönk
tät spänning skar genom luften
i den dunkla popcorndoftande arenan

Inne i cirkelns mitt stoltserade direktören
mustaschen viftade förnöjsamt i takt med
trombonens basunerande
sagorna blev verklighet
magi blev sann
ingen kunde som han
trollbinda med löftet om hissande
tårdrypande
makalösa upplevelser
innanför hans tältduk

Magin i ögonblicket när entrén öppnade världen till det fruktade och nervkittlande
publiken andades i takt med trumvirveln
eskalerade i snabba stöt i trumpeten

Nu, nu där
Entré
cirkusens stolthet angav tonen
när den förtjusande
bedårande
lindanserskan
flög in på hästryggen

Hon måste vara övernaturlig viskade publiken
ett väsen
inget mänskligt kan vara så vackert
så graciöst
som en älva på den korpsvarta hästen
andlöst

Blickar möttes
tiden upphörde att finnas

Ögonblicklig vanvettig otillåten kärlek

Han en löjtnant
make
och far till två barn

Hon
cirkuspinsessan
hyllad och ärad
cirkusens firade stjärna

Kärleken
drog dom mot sitt öde

Cirkusen for långt upp i landet
bort från det farliga
att låta den passionerade kärleken slå rot

Älskande i lönn suktade
älska mig
älska vill jag dig
den ende för mig

Brev
efter brev
om djup och innerlig längtan

Mötet och flykten och desertörer de tu
rymmer till Danmark
vill älska varandra
innerlig kärlek så förbjuden

Få sova i varandras armar
vakna i soluppgången
njuta sin längtan
och leva varje andetag
tillsammans

Rädslan ökar en cirkus på väg
lever i skydd av okända namn

igenkända och allt vore förbi

Ingen väg där synes
livet så svårt att härda ut

Tillsammans på flykt utan hopp
bara vilja leva hjärtats väg
men där tog vägen slut

Ett träd i en dunge
hennes liv han ändade
sitt eget sen förenade med sin älskade

Nu för alltid
de vilar
invid varandras sida

© Susanne Angelöf

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sangel med Poeter.se id #35968 innehar upphovsrätten